

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/90/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221010090
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6221010090.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného M. F., za zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 28. októbra 2021, o odvolaní okresného prokurátora Veľký Krtíš, proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 3T/35/2021 zo dňa 01.07.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 3T/35/2021 zo dňa 01.07.2021 bol obžalovaný M. F. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby Okresného prokurátora Veľký Krtíš, v zmysle ktorej sa mu kládol za vinu zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 09.06.2020 v čase okolo 20.30 h vo N. E., na ul. C. H. č. XXX/XX v byte č. XX na treťom poschodí, zapísaného na LV č. XXXX, vykonal na posteli v spálni bez súhlasu súlož s osobu svojej družky A. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. - Q., K. XXXXX/XX, po tom ako mu hodila na posteľ čokoládu a z izby odchádzala, on sedel na posteli, tak sa zodvihol a chytil ju od chrbta a otočil chytením za ruky, hodil ju na posteľ, na ktorú dopadla chrbtom, kedy si na ňu ľahol a prichytil jej jednou rukou jej obeč ruky nad hlavou, pričom počas toho kopala nohami a hovorila mu, aby ju pustil, čo mu viackrát zopakovala, ale on jej pritlačil nohy, kde bol v tom čase na nej obkročmo a druhou rukou jej roztrhol nohavičky, odhrnul si slipy smerom dolu a rukou si vytiahol penis a vnikol do vnútra jej pošvy, kde robil pohyby, avšak k výronu neprišlo, pretože poškodená A. T. zostala nehybná, čo prestalo páchatel'a baviť, tak z nej zoskočil, načo sa poškodená A. T. postavila odišla pod sprchu, pričom jej neboli spôsobené zranenia, ktoré by si vyžiadali ošetrovanie alebo práceneschopnosť,

nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Svoje rozhodnutie samosudca odôvodnil v podstate tým, že hoci ku skutku malo dôjsť 09.06.2020, trestné oznámenie poškodená podala až dňa 05.12.2020, teda s odstupom času takmer šiestich mesiacov. Ďalej v písomných dôvodoch v rozsudku samosudca konštatuje, že hoci poškodená uvádzala, že ju obvinený v inkriminovanom čase fyzicky napádal, toto nebolo preukázané. O takýchto okolnostiach poškodená nič neuvádzala v prejednávanej trestnej veci. Poškodená naopak uviedla, že to bol práve jej priateľ Z. N., ktorý ju nútil, aby podala trestné oznámenie na obžalovaného, pričom taktiež uviedla, že lekárske ošetrovanie po tomto násilnom konaní nevyhľadala. Ďalej samosudca dôvodoch uvádza, že orgánom činným v trestnom konaní poškodená nevedela poskytnúť žiadny hmotný dôkaz, ktorý by preukazoval, že sa obžalovaný správal voči jej násilím, napríklad roztrhnuté gatky, čierne tričko a legíny, hoci v tom čase, kedy ju mal obžalovaný znásilniť, mala na sebe oblečené červené gatky a čierne tričko. Ďalej súd poukazuje na ďalšiu významnú skutočnosť, a to tú, že v inkriminovanom čase boli v byte prítomné i deti, ktoré nič nepostrehli, hoci staršia dcéra poškodenej bola v tom čase

v byte, mala otvorené dvere a je vo veku blízkom veku dospelosti. Samosudca síce pripúšťa, že medzi obžalovaným a poškodenou dochádzalo k hádkam a nedorozumeniam, kde ako príčinu týchto hádok uvádzala poškodená požívanie alkoholických nápojov obžalovaným. Vo vzťahu k preukázanému skutkovému stavu, samosudca napokon konštatuje, že neuveril výpovedi poškodenej, že obžalovaný ju mal dňa 09.06.2020 znásilniť, kde výpoveď poškodenej považoval súd za ovplyvnenú terajším druhom A. N., k čomu sa aj čiastočne priznáva, kedy uviedla, že len na nátlak priateľa sa rozhodla podať trestné oznámenie. Taktiež samosudca naznačuje, že nemožno ani vylúčiť tú skutočnosť, že poškodená so svojím druhom sa správali s úmyslom zmocniť sa bývania v byte, kde kalkulovali s tým, že predsa len poškodená sa stará o deti obžalovaného a nemá kde bývať, kde predpokladali, že obžalovaný bude odsúdený k niekoľkoročnému trestu odňatia slobody, čo im umožňuje realizovať dohodnutý scenár na dlhšiu dobu.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal blanketové odvolanie okresný prokurátor, ktoré neskôr písomne zdôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor uvádza, že prvostupňový súd nesprávne hodnotil vykonané dôkazy, a to najmä výpoveď poškodenej A. T., ktorá síce podala trestné oznámenie s takmer päť mesačným odstupom od spáchania skutku, ale všetky jej výpovede či už na hlavnom pojednávaní alebo prípravnom konaní boli totožné, nemenné a konzistentné. Poškodená jasne opísala, že obžalovaný využil svoju fyzickú prevahu, premohol ju a násilím si vynútil pohlavný styk, pričom poškodená svoj vážny mienený odpor nemať sex s obžalovaným F., prejavila dostatočne rázne a to tým, že kopala nohami, hovorila mu, aby ju pustil, čo mu i viackrát zopakovala. Ďalej v písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor poukazuje v súvislosti s výpoveďou poškodenej T. i na závery znalcov Z.. P. B. S., znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria a sexuológia a znalca Q.. Z.. M. E., S., znalca z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality, ktorí vypracovali v priebehu vyšetrovania znalecký posudok, v ktorom prijali závery, že poškodená nemá sklony k patologickému klamstvu a že sa u poškodenej nepredpokladá, že by uvádzala vedome motivovanú snahu poškodiť obžalovanému trestným oznámením. Naopak poukazuje tiež na znalecký posudok Z.. A. N., ktorý zhodnotil osobu obžalovaného ako abnormne štrukturovanú osobnosť s rysmi nezdržanlivosti a impulzivity, čo sa považuje za trvalú poruchu osobnosti, kde v tomto smere potom ako vierohodná mala byť podľa názoru prokurátora vyhodnotená výpoveď poškodenej. S poukazom potom na tento záver, podaním odvolania sa okresný prokurátor domáhal zrušenia rozsudku prvostupňového súdu a vrátenia veci na ďalšie prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Veľký Krtíš.

Na verejnom zasadnutí intervenujúci prokurátor uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s písomnými dôvodmi odvolania a navrhol vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Naproti tomu obhajca obžalovaného ako i obžalovaný na verejnom zasadnutí prehlásili, že rozsudok považujú za spravodlivý a navrhli odvolanie okresného prokurátora zamietnuť. Obhajca obžalovaného poukázal na znalecké posudky, ktoré sú podľa jeho názoru úplne rozdielne oproti tomu, čo uvádza okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania.

Na základe podaného odvolania krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si vzájomne odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Citovaným ustanovením sa prvostupňový súd dôsledne riadil, hoci svoje závery len stručne zdôvodnil.

V prvom rad Krajský súd v Banskej Bystrici konštatuje, že prvostupňový súd v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré v danej veci mohli byť vykonané.

V písomných dôvodoch svojho rozsudku najpodstatnejšie dôkazy prvostupňový súd zdôvodnil, kde v konečnom dôsledku, vzhľadom na dôkaznú situáciu, kde stáli proti sebe jednak obhajoba obžalovaného a údaje poškodenej, dospel potom k záveru, že v danom prípade neuveril poškodenej, ale práve naopak, obhajoba obžalovaného, že sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania v inkriminovanom čase, nebola žiadnymi dôkazmi spochybnená, resp. vyvrátená.

Rovnako ako prvostupňový súd i krajský súd poukazuje na skutočnosť, že v danom konkrétnom prípade trestné oznámenie poškodenej bolo podané s odstupom času viac ako pol roka, pričom neboli zabezpečené žiadne ďalšie vecné stopy, ktoré by preukazovali údaje poškodenej, týkajúce sa znásilnenia. Vo vzťahu k doplneniu dokazovania ani okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania neuvádza nič relevantné, v podstate namieta iba hodnotenie vykonaných dôkazov.

V prípade hodnotenia dôkazov osobitného znaleckého dokazovania je krajský súd toho názoru, že znalecké posudky vyhodnotil prvostupňový súd správne, pričom znalci Z.. P. B. S.. a Q.. Z.. M. E., S.. v písomných dôvodoch znaleckého posudku, okrem údajov uvedených prokurátorom v odvolaní ďalej tiež konštatujú v prípade poškodenej osobnostnú nezrelosť, s absentujúcou preferenciou racionálnych a emočných mechanizmov, pri zvládaní záťaž v zložitých situáciách s tým, že v prípade poškodenej existuje i zvýšená miera ovplyvniteľnosti inými osobami, ktorá vyplýva z črty sociálnej závislosti a sociálnej naivity. Takto podľa názoru znalcov nahrádzajú motivačný základ pre podanie trestného oznámenia ako náhradného riešenia konfliktnej a dlhodobu neúnosnej situácie. Krajský súd pritom osobitne akcentuje výpoveď poškodenej z hlavného pojednávania na čl. 203 (prvá a druhá strana), ktorej výpovede sa zúčastnila aj psychologička S.. E., pričom po výpovedi poškodenej psychologička uviedla, že poškodená v čase činu nevyhodnotila tento čin ako natoľko závažný, keď vyhodila nohavičky a chcela na to zabudnúť. Psychologička tiež vyslovila dojem, že na znásilnenie to preklasifikoval jej priateľ a poškodená prijala túto ponuku, že možno to bola pre ňu neprijemná interakcia, teda, že sa hádali a bójovali, ale vlastne nemala v pláne alebo nemala pocit, že by potrebovala akútnu pomoc.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

V danom konkrétnom prípade, s poukazom na úplnú absenciu akýchkoľvek podporujúcich dôkazov, ktoré by podporili pravdivosť a vierohodnosť výpovede poškodenej, kde navyše i pravdivosť výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní bola spochybnená stanoviskom prítomnej psychologičky a ďalej tiež oneskoreným podaním trestného oznámenia, ale aj ďalšími dôkazmi, ako sú znalecké posudky vo vzťahu k pravdivosti a vierohodnosti, krajský súd konštatuje, že v danom konkrétnom prípade postupoval prvostupňový súd správne, keď aplikoval zásadu in dubio pro reo, t.j. rozhodol v pochybnostiach v prospech obžalovaného. S poukazom potom na tento záver oslobodenie obžalovaného prvostupňovým súdom spod obžaloby bolo potom správne a zodpovedajúci výsledkom dokazovania.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Z hore uvedených dôvodov preto odvolanie okresného prokurátora považoval súd za nedôvodné, a toto v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.